

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

69 Si benedictus erit, lectoratum dabit abbas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

provincia, tam facile nemo praesumat, licet cum multis Episcopis, in quocunque loco sine eius, ut dictum est, precepto Episcopum ordinare. ¶ Si autem necessitas fuerit, tunc Episcopi, in quocunque loco sint, cum primatis precepto ordinare debent Episcopum.

C. VI. ¶ *Quocunque ecclesie proprius honor ferretur.*

Item ex concilio Niceno, c. 6.

Mos a antiquis perdurat & in Aegypto, vel Lybia, & Pentapoli, ut Alexandrinus Episcopus horum omnium habeat potestatem; quandoquidem & Episcopo Romano paritas mos est. ¶ Similiter autem & apud Antiochiam, ceterisque provinciis honor suus unicuique servetur ecclesie.

¶ **P**atilis] Græcè legitur, *ἵνα ὁ καθ' ἑαυτὸν ἐπίσκοπος ἐπιτοκῆται τὸ πῶς ἐπιτοκῆται ἑαυτοῦ, ἵνα ὁ καθ' ἑαυτὸν ἐπίσκοπος ἐπιτοκῆται ἑαυτοῦ, ἵνα ὁ καθ' ἑαυτὸν ἐπίσκοπος ἐπιτοκῆται ἑαυτοῦ*, id est, quoniam & Romæ Pontifici hoc usitatum est. Quibus verbis nulla paritas Romani, & Alexandri Patriarchatus induitur, ut quidam male interpretati sunt. De qua re optimi Nicolaus primus in epistola ad Michaelem Imperatorem, qua incipit, Proposueramus, sic scripsit, Nicæna synodus noverat Romanæ ecclesie omnia Domini sermone concessit. Denique si instituta Nicæna synodi diligenter inspiciantur, invenietur professio, quia Romanæ ecclesie nullum eadem synodus contulit incrementum: sed potius ex ejus forma, quod Alexandrina ecclesie tribueret, particulariter sumpsit exemplum. Hactenus Nicolaus, Statutum legitur sui in Alexandrina ecclesia observandum, quia sic fuerit in Romana.

C. VII. ¶ *De eodem.*

Item ex eodem, cap. 7.

Quoniam mos antiquus obtinuit, & vetusta traditio, ut Alexandria, id est, Hierosolymorum & Episcopo honor deferatur, habeat consequenter honorem, manente tamen metropolitani civitati propria dignitate.

¶ Qui vero à comprovincialibus suis cum metropolitani licentia fuerit ordinatus, infra constituta tempora ejus se representet assebitus.

C. VIII. ¶ *Metropolitano se representent metropolitano Episcopo.*

Unde in Taracensis concilio, cap. 3. legitur.

Siquis in metropolitana civitate non fuerit Episcopus ordinatus, postquam suscepta benedictione per metropolitani licentiam honorem fuerit Episcopi adeptus: id optimum esse decernimus, ut postmodum statuto tempore, id est, impleto duobus mensibus, de metropolitani sui representent assebitus, ut ab illo monitis ecclesiasticis instructus plenius, quid observare debeat, recognoscat. Quod si forte hoc implere neglexerit, in synodo interpatas à fratribus corrigatur. Et si forte infirmitate aliqua, ne hoc impleat, fuerit præpediatus, hoc lites metropolitano indicare procurat.

¶ **3** pars. Hu autoritatis datur intelligi, quod Episcopi à comprovincialibus suis debeant ordinari. Sed queritur si in provincia plurimi Episcopi fuerint, & contigerit forte unum remanere Episcopum, quid fieri debeat. Hic, quia solus est, ordinare non potest Episcopum, comprovinciales enim non habet, cum quibus Episcopum consecrare valeat. Cum ergo talis necessitas fuerit, quid faciendum sit, in Sardisensi concilio definitur, in quo, cap. 3. sic statutum legitur.

C. IX. ¶ *Si forte unus tantum in provincia remanserit Episcopus, ad consecrationem Episcopi de vicina provincia convocentur.*

Si forte in provincia unum tantum contigerit re-

^a Anst. l. 4. c. 46. Polyc. l. 2. tit. 21. ^b perduret. l. 19. c. 17. ^c d. Hierosolyma. d. moysi fuerit. ^e d. ur. lib. 1. c. 26. l. 10. p. 54. 17.

manere Episcopum, superflus Episcopus convocet Episcopos vicinæ provincie, & cum eis ordinem comprovinciales sibi Episcopos. Quod si facere neglexerit, populi conveniant Episcopos provincie vicinæ, & illi prius commoneant Episcopum, qui in eadem provincia commoratur & ostendant, quod populi petant sibi Episcopum rectorem, & doceant iustitiam, ut veniat i ipsi, & cum eis ordinet Episcopum. Quod si literis conventus tacuerit, & dissimulaverit, nihilque respiciat, tunc satisfaciendum est populis, ut conveniant ex vicina provincia Episcopi, & ordinent Episcopum.

¶ **C**apitulum hoc, quomodo refertur à Gratiano, præcipit in priorie parte, neque cum latino, quod genuinum est in tomis conciliorum, nullum minus cum græco canone convenit: quia etiam apud Basilicenses, & Iconem variè legitur. Huius vero concilii canones à Latino latino, & à Græco græcè à principio scripti sunt, & Nicolaus Papa Photio scribenti in epistola, qua incipit, Immemorabilem sui verbi indicat. Quomodo autem non esse apud vos Sardicenses canones ut solus afluere poteris, quando non solum à latine, verum etiam cum aliis à græcè lingue hominibus statuti sunt, & promulgati: unde de re credibile non est, quod ibi diffinitum est, quinqueque ipsorum minime propriæ lingue tradidit.

¶ **D**ionysius quoque exiguus in Epistola ad Stephanianum Episcopum, qua ei statim græcorum canonum interpretationem obtulit, Sardicenses concilium à principio inter latinos editum fuisse sic testis significat. Tunc sancti Chalcedonensis Concilii decreta subdentes, in his græcorum canonum finem esse deliramus, ne quid præterea notitias vestre credamur vellet, subtrahere. Statuta quoque Sardicenses concilii, atque Africani, que latine sancta, suis à se numericis ceterum esse distincta.

¶ **¶** Ut veniat ipse] Tam in concilio, quod est in codice venetico, quam quod in collectione fideri, & apud Basilicenses, & Iconem legitur, ut & ipsi veniam, & cum ipso ordinent Episcopum. Græcus autem canon ita habet.

¶ **¶** Si quis in provincia non fuerit Episcopus, & contigerit forte unum remanere Episcopum, quid fieri debeat. Hic, quia solus est, ordinare non potest Episcopum, comprovinciales enim non habet, cum quibus Episcopum consecrare valeat. Cum ergo talis necessitas fuerit, quid faciendum sit, in Sardisensi concilio definitur, in quo, cap. 3. sic statutum legitur.

^a ad admitti.

